

Centralne Muzeum Włókiennictwa w Łodzi

Wasze Rzeczy

od 5 października 2019 r.

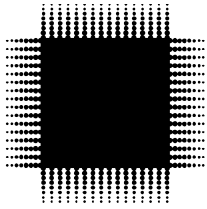
Centralne Muzeum Włókiennictwa w Łodzi

Wasze Rzeczy (2019) to 20-metrowa tkanina – obecnie podzielona na fragmenty eksponowane jednocześnie w Łodzi na Triennale Tkaniny i Lublinie w Galerii Labirynt – stworzona w Ośrodku dla Cudzoziemców w Łukowie przez oczekujące tam na przyznanie ochrony międzynarodowej czeczeńskie uchodźczynie: Zairę Avtaevą, Zalinę Tavgereevą, Lianę Borczaszwilli, Makkę Visengereevą, Khavę Bashanovą i Ajnę Malcagovą. Praca powstała w ramach minigrantu Funduszu Feministycznego realizowanego we współpracy ze Stowarzyszeniem „Dla Ziemi” według koncepcji i pomysłu Pameli Bożek.

Punktem wyjścia pracy była zbiórka odzieży dla uchodźców z Ośrodka w Łukowie, którą artystka organizowała w krakowskiej Spółdzielni Ogniuwo od 25 do 28 marca 2019. Po przetransportowaniu ubrań do Ośrodka w Łukowie było wiadomo, że charytatywna zbiórka przyniosła więcej odzieży niż mogły jej nosić dzieci i kobiety z Ośrodka, często też ubrania te nie były dostosowane do ich potrzeb. Artystka zaproponowała porozcinanie nadmiarowych rzeczy i zszywanie ich w jedną tkaninę.

Czeczeńskie uchodźczynie, które tworzyły tkaninę Wasze Rzeczy same dokonywały wyborów połączeń fragmentów ze względu na ich kolor, własne asocjacje, dziecięcy – chłopięcy, dziewczęcy – lub kobiecy charakter danego ubrania. Niektóre partie tkaniny mają charakter narracyjny. Tkanina zszywana była z rzeczy nieznanymi ludźmi pochodzących z Polski (nabytych w konfekcji, co stanowi część „niewidzialnej pracy” w kapitalizmie, ubrań szytych w dalekowschodnich szwalniach przez kobiety w Bangladeszu, Indiach, Chinach). W ten sposób tkanina sama staje się medium narracji – przeprowadza nas przez sieci współpracujących ludzi, przenika i przesuwają się ponad granicami – opowiada o społecznych obiegach, widocznej i niewidocznej pracy, o tym co posiada charakter pracy dodatnio waloryzowanej, „docenianej społecznie” (jak praca artystyczna) i tych, których egzystencja ma zwykle pozostać niewidoczna, ukryta oraz jest traktowana jako bezwartościowa. Wędrownica jest wpisana w samą strukturę Waszych Rzeczy – tkanina przypomina tekst (od którego etymologicznie ostatnie pojęcie się wywodzi), jest budowana ze szczątków i wymaga odczytywania – tłumaczenie z kontekstu na kontekst, z jednego języka na drugi, jak nazwiska samych kobiet w kolejnych systemach ochrony granicznej. W tym znaczeniu tkanina ta jest „tkaniem relacji społecznych”, zszywaniem tego, co było sobie obce – i stanowi przykład tego, co James Clifford nazywa „poetyką przemieszczenia”.

Pracy towarzyszy jako jej integralna część instalacja wideo ukazująca proces dzielenia, rozcinania i obszywania tkaniny przez kolejną grupę kobiet – pracowniczki Działu Konserwacji Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, które poprzez medium tekstylne i własną pracę manualną włączają się na własnych zasadach w komunikację z kobietami z

Centralne Muzeum Włókiennictwa w Łodzi

Ośrodka dla Uchodźców w Łukowie. Zapis wideo zrealizowany został przez duet HaWa – Anetę Wawrzolę i Grzegorza Habryna.